

REJESTR DOTYCZY:

BRODNICKI Władysław

s/c i Bernarda

z d. Mieczkowskich z Nieciszewa

* 19 sierpn. 1896 w Koładzie Wielkiej

kraj: POLSKA

+ 18 wrześn. 1976 w Londynie

kraj: UK.

pochowany: spopielony

nr grobu:

Nr rejestracyjny

441 / 76

Nota zamieszczona:

w tomie

części

Indeks

Copyright: 1970

B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.

znak rozpoznawczy

U w a g i:

KAWALERIA mjr rez.

Brak C-de G. na naszym wykazie - jeszcze sprawdzić

Nota:

odzn.fr. C-de G. z gw. / / i amer. Medal of Freedom /1947/

Przypisy:

✓
(#1926) - żona Halina z Donimirskich, dzieci: Barbara / * 1923/ zam. za gen. Aleksandrem Pragłowskim /zm. 1974/ i ich córki: Małgorzata i Izabela /obie ur. w Londynie/, syn Stanisław Voż. z Brytyjką i jego dzieci c. Maria / ur. 1961, Lond./ i s. Adam /ur. 1964, Lond./ oraz s. Wojciech / * 1932/ oż. z Sulimirską i ich syn Piotr /ur. 1964/

Źródła i bibliografia:

- * Dziennik Polski 7.10.76 - nekrologi
- * RO34-rezerw, 118- rtm. rez.kaw. 1.6.19 / * 19.8.1896/
- * Biuletyn Informacyjny 17 p.uł. Wielkopol.
nr 19 z 7.5.77 , wspomnienie

znak rozpoznawczy

18/7.X.76/

121/34/

92-A / nr 19/

1/x1
S. † P.

Władysław BRODNICKI

ur. 19 sierpnia 1896 w Kołudzie Wielkiej, ukochany
mąż, ojciec, dziadek i brat, odszedł na wieczny spo-
czynek 18 września 1976.

Spopielenie zwłok odbyło się w gronie rodziny.

Nabożeństwo żałobne będzie odprawione w Brom-
pton Oratory w Londynie, w niedzielę 10 październi-
ka o godz. 10.15.

ZONA
DZIECI
WNUKI

6016

441
S. † P.

mjr Władysław Brodnicki

adiutant 17 — 3 pułku ułanów Wielkopolskich z okresu 1919-20,
odznaczony Krzyżem Walecznych 1920 i 1940, Złotym Krzyżem
Zasługi z Mieczami oraz wieloma innymi odznaczeniami polskimi
i zagranicznymi, zmarł w Londynie 18 września 1976.

Msza św. żałobna odbędzie się w Brompton Oratory w niedzielę
10 października o godz. 10.15.

Zawiadamiają ze smutkiem

ZWIĄZEK 17 PUŁKU ULANÓW WIELKOPOLSKICH
KRÓLA BOLESŁAWA CHROBREGO

Cześć Jego pamięci!

6020

17 Pułk Ułanów Wlkp.
Biuletyn Informacyjny Związku
nr. 19, 7 maj 1977

Plk. Stanisław ZAKRZEWSKI

CIEZKI UBIEGLY ROK.

Krusza się nasze szeregi, a rok ubiegły był doprawde bezlitosny i okrył głęboką żalobą nas wszystkich.

Odeszli na zawsze tu na emigracji:
we wrześniu major Władysław Brodnicki
krotko potem w październiku pplk. dr. Stefan Zamoyski
i w grudniu plk. Ignacy Kowalczewski.

Z Kraju otrzymałem wiadomość o śmierci ppor. tytularnego Jana Goliwasa i ppor. tyt. Poprawskiego oraz str. wchm. Gaja naszego wieloletniego Szefa Kancelarii Pułkowej.

Zmarł również nasz wojenny Kapelan Pułkowy ksiądz Seweryn Garjantasiewicz w Ostrówie Wielkopolskim.

Tym drogim kolegom i wybitnym żołnierzom naszego Pułku, pragnę poświęcić tych parę słów.

Major Władysław Brodnicki urodził się 19 sierpnia 1896 r. w Wielkiej Kółudzie powiat Inowrocław. Ojciec jego Bolesław ożeniony z Bernardą z Mieczkowskich, należał do starej rodziny Kujawskiej osiadłej na wsi, wyróżniającej się przywiązaniem do ziemi i pracą dla Kraju. Dziad Władysława zdobył sobie order Virtuti Militari w powstaniu Listopadowym.

Władka znalazłem jeszcze z lat młodzienczych. Był zgrabny, zawsze elegancki i dobry myśliwy.

W czasie pierwszej wojny światowej, został powołany do wojska pruskiego z którego wyszedł w końcu 1918 roku jako podporucznik.

Pracę dla Polski rozpoczął w stopniu podporucznika w styczniu 1919 roku w czasie Powstania Wielkopolskiego przy zdobywaniu Inowrocławia oraz walk pod Wągrowcem.

Po wygasnięciu wlk na tych odcinkach, jedzie do Gniezna i tam zostaje Adjutantem i jednym z organizatorów 3 Pułku Ułanów (17 Pułku Ułanów Wielkopolskich), z którym przechodzi chlubnie wojnę 1920 roku, w szczególności kampanie Kijowska. W czerwcu tegoż roku zostaje ciężko ranny.

Po skończonej wojnie wstępuje w związek małżeński z panną Halina Donimirską i osiada w Wielkiej Kółudzie, gdzie gospodaruje wzorowo i zajmuje się pracą społeczną, zwłaszcza w Związku Oficerów Rezerwy i w Związku Powstanców i Wojaków.

Odwiedza też co rok swój Pułk w Lesznie, w którym był bardzo popularny i szanowany jako jeden z seniorów pułkowych.

Przychodzi rok 1939. Na skutek najazdu niemieckiego opuszcza siedzibę rodzinną i wraz z żoną i dziećmi przedostaje się do Francji, gdzie dołącza do formującego się Wojska Polskiego.

Po załamaniu się Francji w roku następnym nie mogąc ewakuować się do Wielkiej Brytanii, pracuje w Organizacji Wojskowej na terenie Francji od początku istnienia tej Organizacji. Pracuje tak przez trzy i pół lata, w tym przeszło rok na najwięcej eksponowanym stanowisku Szefa Placówki Ewakuacyjnej w Pirenejach. W tym czasie był zagrożony bez przerwy. Jego dziełem było przerzucenie 600 żołnierzy różnych narodowości przez granice.

Po wojnie wrocil do pracy społecznej i jako działacz stronnictwa Polskich Kombatantow (Federacja Swiatowa) bardzo sie zasluzył, czego dowodem bylo nadanie mu złotej odznaki honorowej SPK.

W roku 1959 jest współzałożycielem naszego Związku Pulkowego i pierwszym jego sekretarzem.

Zawsze oddany sprawie Pulku, którego barwy nosił całą swe życie wojskowe, organizuje nasze zjazdy i wraz z pania Halina przyjmuje nas prawie co rok w swym gościnnym domu.

Za swoją pracę bojową i społeczną otrzymał order Polonia Restituta, trzykrotnie Krzyż Walecznych, Złoty i Srebrny Krzyż Zasługi, Francuski Croix de Guerre z gwiazdą i Amerykański Medal of Freedom.

Dla zilustrowania działalności w okresie bytności na placówce w Pirenejach, może warto zacytować dokument wręczony mu wraz ze wspomnianym wyżej medalem:

CITATION FOR MEDAL OF FREEDOM

Major Władysław BRODNICKI

fought most courageously for the cause of liberty by rendering aid of exceptional importance to members of the American and British armed forces who were evading capture in the enemy-occupied countries of Europe. The courage, bravery and exceptional devotion to the common cause of freedom displayed by this person in undertaking such hazardous duties, knowing the price to be paid if apprehended, were a definite contributing factor to the termination of hostilities in this theater, meriting the highest degree of praise.

W początku ubiegłego roku zaczął niedomagac. Po raz ostatni widzieliśmy go w maju na Święcie Pulkowym i choć nie czuliśmy się zbyt dobrze nie przypuszczaliśmy, że odejdzie od nas tak szybko.

Zmarł w Londynie 18 września 1976 roku. Zegnamy go na zawsze jako najlepszego kolegi i zasłużonego żołnierza Pulku.

Dnia 27 października 1976 roku zmarł przedwcześnie podpułkownik Dr. Stefan Zamoyski.

Urodzony w 1904 roku w majątku Racew pod Orszą ziemi Smoleńskiej uczeszczał do szkół w Anglii, poczem studiował prawo na uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, gdzie uzyskał doktorat.

Po ukończeniu Szkoły Podchorążych Rezerwy otrzymał przydział do 8 Pulku Ułanów, a potem do naszego Pulku.

Pamiętamy go z tych lat, gdy jako młody podporucznik rezerwy przyjeżdżał do Leszna z okazji Święta Pulkowego i z innych powodów.

W roku 1931 odwiedził Pulk wraz z synem pretendentą do tronu francuskiego używającego tytułu "hrabia Paryża".